Kapitel 2, Kon del 3 av 5

Verserna 94–110: Trolöshet

Om ni (judar) verkligen tror att Paradiset är enbart för er, varför önskar ni då inte döden? De gör det inte, eftersom de är väl medvetna om konsekvenserna av sitt beteende. Gud förstår hur de otrognas sinnen fungerar. De är giriga efter livet, önskande tusen år, men inte ens det kommer att rädda dem från det utlovade straffet.

Fiender till ängeln Gabriel bör veta att han förde Koranen till Profeten Muhammed – må Guds nåd och välsignelser vara över honom. Den som är fiende till Gud, Hans änglar och Hans sändebud bör veta att Gud är fiende till sådana otrogna. De som vägrar tro på de klara budskapen trotsar Gud. Varje förbund kastades åt sidan.

När Sändebudet bekräftade deras skrifter gömde de sina böcker som om de var ingenting. De accepterade det som Satans anhängare falskeligen tillskrev Salomo. I Babylon lärde änglarna Harut och Marut folket trolldom, efter att ha varnat dem för att inte bli otrogna. De lärde sig av dem hur man kunde skapa split mellan en man och hans hustru, även om de inte kunde skada någon utan Guds tillåtelse. Det de lärde sig var skadligt och utan nytta i det kommande livet. Att frukta Gud hade varit det bättre valet.

När ni talar till Profeten Muhammed, använd inte tvetydiga ord för att förolämpa honom. De otrogna vill inte att ni ska få något gott från Gud, men Gud väljer vem Han vill. Gud upphäver inte en vers eller låter den glömmas, utan sänder en bättre eller liknande. Gud har herraväldet över himlarna och jorden, och Han är den ende Beskyddaren och Hjälparen.

Ska ni fortsätta att ifrågasätta Profeten Muhammed på samma sätt som Profeten Moses blev ifrågasatt? Den som byter tro mot otro är förlorad. Många judar och kristna önskar att de kunde vända er bort från er tro; förlåt dem och ha tålamod med deras beteende tills Gud ger sin befallning. Upprätta bönen och betala den föreskrivna allmosan. Vilka goda gärningar ni än sänder framåt för er själva, kommer ni att finna dess belöning hos Gud. Gud har makt över allt och ser allt.

Verserna 111–121: Religiösa fördomar

Att säga att ingen kommer in i Paradiset om de inte är kristna eller judar är bara önsketänkande utan bevis. Varje god människa som underkastar sig Gud (dvs. följer islam) har inget att frukta. Judarna, de kristna och de arabiska avgudadyrkarna anklagar varandra, men Gud kommer att döma mellan dem.

De mest orättvisa är de som hindrar Guds namn från att nämnas och försöker förstöra moskéerna. De kommer att möta vanära i denna värld och straff i det kommande livet. Öst och väst tillhör Gud, så vart ni än vänder er finner ni Hans ansikte. De säger att Gud har en son! Upphöjd är Han över allt de falskeligen tillskriver Honom. Allt tillhör Honom; Han behöver bara säga ”Var!” och det blir. De frågar varför Gud inte talar till dem, men det finns klara tecken för dem som har tro. Profeten Muhammed sändes med sanningen för att förmedla budskapet, och han är inte ansvarig för Eldens invånare.

Judarna och de kristna kommer aldrig att vara nöjda förrän ni följer dem, men om ni vänder er bort från sanningen kommer ni att förlora. De som förnekar är förlorare, men några som följer de tidigare skrifterna erkänner sanningen.

Verserna 122–132: Abraham – ledaren

Minns, Israels barn, hur Gud gynnade er framför andra, och frukta den Dag då ingen hjälp kommer att finnas. När Abraham prövades och uppfyllde Guds befallningar gjorde Han honom till en ledare. Abraham frågade om sina efterkommande, och Gud sade att endast de som inte begår ondska skulle vara ledare.

Minns också när Kaba var en helgedom och Gud befallde Abraham och Ismael att rena den för dem som går runt den i kretsar. Abraham bad Gud att trygga och förse dem som tror på Gud. Gud svarade att Han även skulle förse de otrogna, men deras njutning skulle vara kort och sedan skulle de utsättas för Eldens straff.

Abraham och Ismael återupprättade Kaba:s grundvalar och bad Gud att acceptera det från dem. De bad Gud att göra dem och deras efterkommande till muslimer. Och Muhammed utsågs från deras släkt. Endast en dåre skulle inte acceptera Abrahams religion. Gud valde Abraham till muslim och han lämnade detta arv till sina söner. Och Jakob befallde sina söner att helga sig åt Gud och varnade dem för att inte dö annat än som muslimer.

Verserna 133–145: Abrahams religion

Judarna var inte där när Jakob låg för döden. Han frågade sina söner vad de tänkte tillbe efter hans bortgång. Sönerna svarade att de skulle tillbe hans Gud och Abrahams, Isaks och Ismaels Gud. Den gemenskapen har gått bort och de kommer att hållas ansvariga för sina egna gärningar. När de ber er att bli judar eller kristna, svara att ni följer Abrahams religion. De troende ska svara att de tror på Gud och det som sändes ner till alla profeter, utan att göra skillnad mellan dem. De troende ska säga att Gud har föreskrivit vår religion.

Muhammed får befallning att säga till de otrogna att inte tvista om Gud, för alla kommer att hållas ansvariga inför Honom. Säger ni att Abraham och hans efterkommande var judar eller kristna? Vem vet bättre – ni eller Gud? Vem kan vara mer ond än den som döljer sanningen från de tidigare skrifterna som vittnar om Guds religion och Profeten Muhammeds ankomst. Denna nation har gått bort och endast de kommer att tillfrågas om sina gärningar.

Dåraktiga människor kommer att fråga vad som orsakade förändringen i böneriktningen. Alla riktningar tillhör Gud, och Han ändrade riktningen endast för att avgöra vilka som var sanna anhängare till Profeten Muhammed. Det var ett svårt prov. Många gånger såg Gud Profeten Muhammed vända sitt ansikte mot himlen; nu kommer ansiktena att vändas mot en riktning som behagar honom – mot Kaba. Judarna och de kristna kommer inte att acceptera er riktning. Ge inte efter för deras önskningar, annars blir ni bland de orättfärdiga.

Verserna 146–154: En ny riktning

De som fick skrifterna före er döljer sin kunskap. Sanningen är från Gud – tvivla inte på den. Varje religiös gemenskap har sin egen riktning, så tävla med varandra i goda gärningar, och Gud kommer att samla er alla på Domedagen. När ni ber, vänd er mot den heliga Kaba i Mecka. Profeten Muhammed reciterar Koranen och lär er visdom. Minns Mig (Gud), var tacksamma och förneka Mig inte, så ska Jag minnas er. Sök hjälp genom tålamod och bön, för Gud är med de tålmodiga. Säg inte att de som dör i Guds sak är döda; de är levande, men ni kan inte uppfatta det.

Kapitel 2, al-Baqara del 1 av 5 Kapitel 2, al-Baqara del 2 av 5
Kapitel 2, al-Baqara del 3 av 5 Kapitel 2, al-Baqara del 4 av 5
Kapitel 2, al-Baqara del 5 av 5
«Kapitel 2, al-Baqara 4 av 5

Kapitel 2, al-Baqara 2 av 5»